

Південна
фондація педагогіки

**«ПРІОРИТЕТИ РОЗВИТКУ
ПЕДАГОГІЧНИХ ТА ПСИХОЛОГІЧНИХ
НАУК У ХХІ СТОЛІТТІ»**

МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ

20–21 березня 2020 р.
Одеса

Гордієнко Б. П. ЦІННІСНЕ СТАВЛЕННЯ ДО ЖИТТЯ ЯК ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА.....	36
Гордієнко Б. П. ПОСЕРЕДНИЦЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ СОЦІАЛЬНОГО ПЕДАГОГА ШКОЛИ.....	40
Краснощок І. П. ДО ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ПОЗИЦІЇ МАЙБУТНЬОГО ПЕДАГОГА.....	43
Nalyna Lotfi Ghahrodi THE IMPLEMENTATION OF MODERN ENGLISH AND WALES PEDAGOGICAL TEACHING EXPERIENCE INTO UKRAINIAN EDUCATIONAL SYSTEM	47
Охримович А. М. ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ПРЕДМЕТНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ НА УРОКАХ СУСПІЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ.....	50
Сурмик С. С. КРЕАТИВНІСТЬ ЯК КРИТЕРІЙ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ МОЛОДОГО СПЕЦІАЛІСТА	54
Швець О. В. ОСОБЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ ПРИРОДНИЧОЇ ОСВІТНЬОЇ ГАЛУЗІ В НОВІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ	58
СЕКЦІЯ 4. ЗАГАЛЬНА ПЕДАГОГІКА	
Александрова Л. М., Бухнієва О. А. ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ВЗАЄМОДІЇ МИСТЕЦТВ НА УРОКАХ ЕСТЕТИЧНОГО ЦИКЛУ	62
Ван Юечжи ФОРМИ І МЕТОДИ РОБОТИ ЗІ ШКОЛЯРАМИ НА УРОКАХ МУЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ У ВАЛЬДОРФСЬКІЙ ШКОЛІ КНР	65
Гук Л. І. НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНИЙ ПРОЦЕС У КАНАДСЬКИХ ШКОЛАХ.....	68
Koval O. O. SOME NOTES ON TEACHING MATHEMATICS IN TECHNICAL UNIVERSITY.....	71

Корбут О. Г. ДО ПИТАННЯ ПРО ЗАСТОСУВАННЯ ЗМІШАНОГО НАВЧАННЯ ЯК ЕФЕКТИВНОГО ЗАСОБУ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ СТУДЕНТІВ ТЕХНІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ	74
Кундій А. С. ОСОБИСТІСНО ОРІЄНТОВАНИЙ ПІДХІД ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ	76
Марченко М. А., Сорочинська О. А., Танська В. В. ФОРМУВАННЯ ОСНОВ ЕКОЛОГІЧНИХ ЗНАНЬ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ДОСЛІДНИЦЬКИМ МЕТОДОМ	79
Олексюк Д. В. ОРГАНІЗАЦІЯ НАВЧАЛЬНО-ТРЕНУВАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ В ДІТЯЧОМУ ХОРЕОГРАФІЧНОМУ КОЛЕКТИВІ.....	83
Радченко Ю. П. СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ У ШКОЛАХ ФРАНЦІЇ.....	87
Самойленко О. О. ДОСЛІДЖЕННЯ СТАНУ ВИКОРИСТАННЯ МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ ТА ТИПІВ ДЕВАЙСІВ В ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ БАКАЛАВРІВ З КІБЕРБЕЗПЕКИ	89
Севаст'янова О. А. ВИХОВНА СИСТЕМА ОСВІТНЬОЇ ІНСТИТУЦІЇ ЯК ОСНОВНИЙ ЗАСІБ ГРОМАДЯНСЬКОГО ВИХОВАННЯ УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ	92
Скачкова Ю. Г. НАУКОВО-ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ВИВЧЕННЯ МОТИВАЦІЇ МОВЛЕННСВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	96
Соколова С. О. СТВОРЕННЯ МОТИВАЦІЙНОЇ ОСНОВИ МОВЛЕННСВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У РОБОТІ З ДІТЬМИ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В УМОВАХ ІНКЛЮЗИВНО- РЕСУРСНОГО ЦЕНТРУ	99
Суліцький В. В., Магрюк В. А. СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНА РОБОТА З ЖІНКАМИ, ЯКІ ПЕРЕБУВАЮТЬ В КОНФЛІКТІ З ЗАКОНОМ.....	103

на мотиваційній основі мовленнєвої діяльності для проведення з дітьми дошкільного віку.

Експериментально виявлено, що у випадку коли діти на заняттях виявляють неаби-який інтерес до змісту завдань, процесу встановлення зв'язків між предметами і явищами дійсності, це підсилює мотивацію до мовленнєвого спілкування. Чим цікавіші завдання, тим легше вони справляються з ними; натомість малопривабливі виконують гірше. Діти зазначеної категорії дуже емоційні, у своїх діях часто керуються емоціями. Різкі зауваження з приводу мовлення дитини викликають мовленнєвий негативізм і часто спричиняють прояви мутизму. Їм притаманна гостра потреба у повазі до себе, у похвалі. Часто навіть на доброзичливі зауваження вони реагують сльозами, суперечками, відмовою від подальшої мовленнєвої співпраці з дорослим. Позитивна оцінка, похвала додають бажання діяти, формують позитивну мотивацію до мовленнєвого спілкування.

Таким чином, зазначимо, що у структурі мовленнєвої діяльності важливим компонентом є мотив – те, що викликає певні дії людини, переважно усвідомлене внутрішнє спонукання особистості до певної поведінки, спрямованого на задоволення тих чи інших його потреб. На основі мотивів формується мотивація. Мотивацію до комунікативної взаємодії становить сукупність мотивів різного спрямування: задоволення фізіологічних потреб, потреба в безпеці, потреба у враженнях, пізнавальна потреба тощо.

Для формування позитивної мотивації до мовленнєвої діяльності під час логопедичних занять важливо накопичувати у дитини сенсорний досвід, задовольняти потреби, позитивно схвалювати та заохочувати прагнення до мовленнєвої взаємодії, використовуючи створене в інклюзивно-ресурсному центрі розвивальне середовище.

Отже, в результаті проведеного дослідження було розв'язано поставлені завдання і доведено ефективність створення мотиваційної основи мовленнєвої діяльності у дітей дошкільного віку як умови підвищення ефективності їх навчання.

ЛІТЕРАТУРА

1. Державні санітарні правила і норми безпеки іграшок та ігр для здоров'я дітей: [прийнятий 30.12.1998 р.] // Держав. санітарно-епідеміологіч. служба України, Мін-во охорони здоров'я України. – (Державні санітарні правила і норми ДСанПН 5.5.6012-98 № 12).
2. Корекційна робота з розвитку мовлення дітей п'ятого року життя із ФФНМ: програмно-методичний комплекс / Ю.В. Рібцун. – Тернопіль: Мандрівець, 2014. – 271 с.
3. Луцан Н. І. Мовленнєво-ігрова діяльність дітей дошкільного віку / Н. І. Луцан. – Одеса : ПНЦ АПН України-СВД М. П. Черкасов, 2005. – 319 с.

4. Организация коррекционно-логопедической работы в диагностических группах с детьми дошкольного возраста: учеб.-метод. пособие / авт.-сост. : А.Ф. Леонова, Т.В. Волосовец, Е.Н. Кутепова, А.И. Данилкович; под ред. Т.В. Волосовец, Е.Н. Кутеповой. – Ч. 1. – М. : РУДН, 2007. – 87 с. Савінова Н. В. Збагачення мотивації мовленнєвої діяльності дітей із тяжкими порушеннями мовлення у грі: теоретичний аспект.

5. Розвиток мовленнєвої активності дітей з аутистичними порушеннями старшого дошкільного віку: навчально-методичний посібник / М.К. Шеремет, Н.В. Базима. – К.: ДІА. – 2017. – 192 с.

6. Рібцун Ю.В. Формування звуковимови у дітей із ФФНМ: п'ятий рік життя: комплекс рухомих ігор / Юлія Рібцун // Палітра педагога. – 2010. – № 2. – С. 24-27.

Сулицький В. В.

кандидат психологічних наук, доцент,
доцент кафедри соціальної педагогіки та соціальної роботи
Інституту людини

Магрюк В. А.

магістр I курсу
Інституту людини

*Київський університет імені Бориса Грінченка
м. Київ, Україна*

СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНА РОБОТА З ЖІНКАМИ, ЯКІ ПЕРЕБУВАЮТЬ В КОНФЛІКТІ З ЗАКОНОМ

На сьогодні в Україні гостро постає питання вдосконалення соціально-педагогічної роботи в пенітенціарній службі, яку організують і проводять працівники соціально-виховного та психологічного відділу виправних колоній та слідчих ізоляторів. На жаль, зараз не достатньо приділяється уваги такому напрямку діяльності, як зменшення випадків вчинення повторних злочинів, у тому числі, серед жінок. Вважається, що жінки більш агресивні та жорстокі під час вчинення особливо небезпечних, протиправних дій, що пов'язанні з насильством проти іншої людини. Їм притаманна підвищена емоційна чутливість, що призводить до виникнення різних конфліктних ситуацій, особливо через несприйняття суспільством колишніх засуджених, під час їх повернення до соціуму після відбування, встановленого вироком суду, покарання. У суспільстві панує думка, що людина, яка побувала у місцях позбавлення волі, не змінюється та залишається соціонебезпечною. Треба зауважити, що відбування покарання у пенітенціарних закладах, сприяє формуванню у засуджених-жінок особливого

кримінального мислення та способів захисної поведінки, що залишаються у них на дуже тривалий час, а у деякого на все життя. Саме тому, в установах виконання покарань дуже важливо приділяти ретельну увагу соціально-педагогічній та психологічній роботі з жінками, які перебувають у конфлікті з законом, щоб запобігти або значно зменшити негативний вплив субкультурного кримінального середовища та зберегти у кожній з них загальнолюдські цінності, бажання виправитися, повернутися до соціуму, вести правослухняну поведінку, дотримуватися норм моралі та права, що існують у суспільстві.

У зв'язку з цим, перед соціальною педагогікою постає проблема наукового обґрунтування організації та проведення соціально-педагогічної роботи з жінками, які відбувають покарання у місцях позбавлення волі, з метою їх виправлення та ресоціалізації, зниження ризиків вчинення повторних злочинів і повернення до пенітенціарного закладу. Вирішення цих завдань можливо тільки спільними зусиллями, комплексно, із залученням працівників усіх відділів і служб установ виконання покарань.

Аналізуючи сучасні наукові літературні джерела, ми встановили, що питання соціально-педагогічної, соціально-виховної та психологічної роботи з різними категоріями засуджених, у тому числі, з жінками досліджували такі вітчизняні науковці як Т.Ф. Алексеєнко, І.Г. Богатирьов, О.М. Джужа, В.О. Дука, В.І. Кривуша, Т.В. Кушнерова, І.В. Похомов, М.С. Пузирьов, Г.О. Радов, О.П. Северов, В.М. Синьов, М.О. Супрун, Ю.І. Шевченко, І.С. Яковець, та інші.

За статистикою порталу «Тюремний», який належить громадській правозахисній організації «Донецький меморіал», за першу половину 2019 року відбували покарання у вигляді позбавлення волі 1803 жінки. Чисельність довічно ув'язнених осіб у підконтрольних владі установах складала на 1 липня 2019 року 22 жінки. Під вартою станом на 01.07.2019 р. у 12 діючих слідчих ізоляторах та 17 установах виконання покарань з функцією СІЗО утрималося 1 016 жінок [1].

Однією з причин жінок, які перебувають у конфлікті з законом є та сім'я, те дитинство і становище у сім'ї в яких вони перебували: чи то вразливі сім'ї, чи то сім'ї, які опинилися в складних життєвих обставинах.

Соціально-педагогічна діяльність – різновид професійної діяльності, яка спрямована на реалізацію завдань соціального виховання, створення сприятливих умов соціалізації, всебічного розвитку особистості, задоволення її соціокультурних потреб або відновлення соціально схвалених способів життєдіяльності [2]. Одним із пріоритетів соціально-педагогічної діяльності – є допомога в позитивній соціалізації особистості, зокрема, в інтеграції у суспільство, допомога в її розвитку, вихованні, освіті, професійному самовизначенні.

На жаль, є жінки, які потрапляють у місця позбавлення волі через не знання як саме вирішити проблеми, до кого звернутися за допомогою

та інші певні психологічні та психічні явища з якими жінка не впоралась на самоті. Існують соціальні й освітні програми для жінок, які вчинили злочин, що спрямовані на корекцію поведінки, підготовку до гідного життя після повернення на волю, профілактику повторних правопорушень [3].

Жінки, засуджені до позбавлення волі, – специфічна категорія засуджених, яка потребує особливого механізму подолання негативних наслідків покарання, досягнення мети виправлення. Враховуючи значну роль емоцій, неусвідомлених переживань на рівні підсвідомого, значну сугестивність, властиву жінкам, соціальний вплив на засуджених жінок має деякі особливості, які відображені в змісті соціально-виховної та соціально-педагогічної роботи [4].

Беручи також до уваги, що жінки відіграють особливу роль у збереженні сім'ї, в процесі відбування покарання у вигляді позбавлення волі, треба вживати спеціальних заходів, котрі б забезпечували засудженим жінкам збереження позитивних контактів зі своїми дітьми та членами родини. В реалії, оскільки пенітенціарних установ для жінок набагато менше у порівнянні з пенітенціарними установами для чоловіків, то жінки-злочинці часто перебувають у місця позбавлення волі далеко від дому, що призводить до обмеження їх контактів зі своїми сім'ями або загалом сприяє їх припиненню.

Емоційна враженість, не усвідомлення переживань на рівні підсвідомого, сугестивність, властиві жінкам різного віку та соціального стану. Це потребує розробки особливого механізму подолання негативних наслідків відбування покарання саме у жінок, які перебували у місцях позбавлення волі.

Зміна змісту форм і методів соціально-педагогічної та психологічної діяльності потребує перебудови професійної підготовки персоналу установ відбування покарання, і введення до штату спеціалістів в галузі соціальної педагогіки, соціальної роботи та соціальної адвокації.

Соціально-педагогічна робота проводиться у середині соціальних організацій із високим ступенем закритості й ізольованості. Її об'єктом є особи з високим індексом соціального неблагополуччя та підвищеною стресогенністю. Соціально-виховна та соціально-педагогічна робота пов'язана з виконанням кримінального покарання. А соціально-виховна робота, яка організовувалася та проводилася в умовах пенітенціарної системи, не повинна припинятися із закінченням виконання покарання, оскільки колишній засуджений потребує ресоціалізації й адаптації до зовнішнього світу, правил і норм суспільства.

Отже, жінка, переступивши межу закону, рано чи пізно повернеться в наше суспільство. Але, не опанувавши цінності життя в соціумі та не знайшовши в ньому свого місця, вона продовжить свій злочинний шлях.

На нашу думку, проблема соціально-педагогічної роботи з засудженими-жінками є досить актуальною для пенітенціарної системи так, як

внутрішні правила та законодавча база свідчить про наміри керівництва впровадити Європейські стандарти, але, при аналізі сучасних наукових джерел можна визначити, що вона не є достатньо дослідженою, розробленою та науково-обґрунтованою у соціально-педагогічному напрямку діяльності.

Саме тому, питання соціально-педагогічної та соціально-виховної роботи з жінками, які перебувають в конфлікті з законом, та розробка науково-практичного алгоритму роботи для працівників кожного відділу та служби установи виконання покарань щодо виправлення, ресоціалізації та зменшення ризиків рецидивної (повторної) злочинності серед цієї категорії осіб, потребують вдосконалення та втілення у практичну діяльність пенітенціарних установ.

ЛІТЕРАТУРА

1. Електронний ресурс. Портал «Тюремний». Громадська правозахисна організація «Донецький меморіал». Режим доступу: <http://ukrprison.org.ua/statistics/1533198157>.
2. Енциклопедія для фахівців соціальної сфери. / За заг. ред. І.Д. Звереві. Київ, Сімферополь : Універсум, 2013. 536 с.
3. Лучко С. В. Соціальна робота із засудженими як напрям функціонування пенітенціарних систем зарубіжних країн. Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія : Юридичні науки. 2014. Вип. 4. С. 166–169.
4. Чеботарьова Ю.А. Жінки в місцях позбавлення волі: деякі проблемні питання. Вісник академії адвокатури України. 2013. № 3(28). С. 46–51.

Ярема В. В.

заступник начальника тилу командування логістики
Командування Сухопутних військ Збройних Сил України
м. Київ, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ОФІЦЕРІВ МОРСЬКОЇ ПІХОТИ ДО НАСТАВНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Готовність до професійної діяльності обумовлюється конкретними умовами, у яких ця діяльність відбувається. Враховуючи зазначене, вважаємо, що однією з умов визначення сутності, структури та змісту готовності до наставницької діяльності є розкриття особливостей підготовки майбутніх офіцерів морської піхоти.

Урахуванням основних завдань, які виконують підрозділи морської піхоти у складі Військово-Морських Сил (дії у складі тактичних і

оперативно-тактичних десантів, а також оборона пунктів базування Військово-Морських Сил, островів, ділянок узбережжя, портів, аеродромів та інших важливих об'єктів), підготовка майбутніх офіцерів морської піхоти полягає в опануванні знаннями відповідно до програми підготовки високомобільних десантних військ, до якої структурно входять загальноосвітні дисципліни, а також загальна тактика, радіаційний та хімічний захист, інженерна підготовка та зв'язок. Під час організації та проведення навчальних занять курсантами відпрацьовуються питання щодо застосування підрозділів морської піхоти для охорони й оборони важливих об'єктів, боротьби з повітряним десантом противника, оборони морського узбережжя з елементами протидиверсійної оборони, управління підрозділами морської піхоти у бойових діях.

До особливостей підготовки майбутніх офіцерів морської піхоти варто віднести оволодіння курсантами професійними знаннями, вміннями та навичками, набуття професійного досвіду ведення бою, виконання стрибків з парашутом, застосування техніки, зброї. Крім того, курсанти вивчають організацію служби на кораблі, обов'язки морського десанту при фізичному навантаженні і під час морського переходу, практично відпрацьовують завантаження і вивантаження бойової техніки, особового складу, вантажів. Майбутні офіцери вчать ся діяти в складі оглядових команд, боротися спільно з екіпажем за живучість корабля, а також з повітряним противником силами і засобами особового складу десанту.

За твердженням дослідників, основи професійної підготовки закладаються під час навчання у вищому військовому навчальному закладі. Саме в навчальному закладі відбувається накопичення необхідних знань, відпрацьовуються вміння та навички, формується інтерес до спеціальності, військова спрямованість, ціннісні орієнтації, розвиваються і вдосконалюються необхідні психологічні якості, стійкість, витривалість [1].

Результати аналізу наукової літератури дозволили дійти висновку, що підготовка наставників значною мірою схожа з навчанням фахівців різних спеціальностей. Коротко розкриємо вимоги галузевого стандарту підготовки майбутніх офіцерів за спеціальністю 253 «Військове управління (за видами збройних сил)» в цілому та офіцерів військового управління підрозділами морської піхоти.

Метою навчання є підготовка висококваліфікованих офіцерів тактичного рівня, які є компетентними у військовому управлінні підрозділами ланки взвод, рота і несуть особисту та професійну відповідальність за свої дії.

Під час навчання здобувач вищої освіти вчиться застосовувати штатне озброєння та військову техніку підрозділів (за видами, родами Збройних Сил України, інших військових формувань, утворених відповідно до законів України).